

sagt til os Byrepræsentanter, at nu være vi færdige, nu kunde vi godt melde os ind i en anden Fraktion, der var slaaet en Revne i Højre efter de Udtalelser, der vare fremkomne fra forskellige Sider osv., og naar vi i Dag have hørt det ærede 3die Medlem for 2den Kreds udtale, at vi skulde have Tyngdepunktet flyttet fra Brostenene ud paa Landet, saa vil jeg dertil sige, at jeg har ikke vidst noget af, at Tyngdepunktet var inde paa Brostenene. Jeg har hørt det udtalt fra mange Sider, jeg har troet, at det blot var sagt som Spøg og ikke for fuldt Alvor. Imidlertid lader det til, at det i Dag er sagt for fuldt Alvor. Der er i de sidste Dage lige som blæst en agrarisk Bølge ind over Landstinget — selve Agrarpræsidenten blæste her ind i Gaar. Det kan være, at denne Agrarbevægelse kan have sin store økonomiske Betydning for Landbruget, og er det Tilfældet, tror jeg at kunne sig, ikke alene paa mine egne, men ogsaa paa andre Byrepræsentanters Vegne, at vi med Glæde ville stemme paa enhver Bevilling, der kan gavne vort Landbrug. Det have vi gjort hidtil, uden Hensyn til, om vi have vidst, at det var noget, med Hensyn til hvilket de Herrer selv vare overbeviste om, at det kunde gavne, om ogsaa de have været vaklende, naar der har været Tale om Bevillinger til Svineavlscentre, Tuberkulinindsprøjtninger etc. Alt, hvad der kunde gavne Landbruget, have Byrepræsentanterne været med til at stemme for, og jeg er vis paa, at alt, hvad der fremdeles kommer frem i den Retning, vil finde villige Øren hos os. Vi ere kun faa Byrepræsentanter i den danske Rigsdag, og det gør derfor maaske lidt ondt, naar man hører, at der nu skal dannes et stort Landboparti for at frelse Landbruget. Man skulde synes, at de mange Landborepræsentanter, der ere her, ere saa dygtige og intelligente Mænd, at de nok kunne finde Veje, Maal og Midler til at hjælpe Landbruget, og at det ikke stadig skulde være disse Lapperier, der kom frem, som dog alligevel ikke gøre tilstrækkelig Nytte eller Gavn. Intet Under derfor, at vi blive noget betænkelige ved, at der fra forskellige Sider bliver sagt: nu blive I satte ud af Spillet, men det er min, og som jeg ved, mange af mine Meningsfællers Overbevisning, at hverken det ærede Medlem for Langeland (Ahlefeldt-Laurvig) eller det ærede Medlem for 10de Kreds (Frijs) have villet været med til det, som er antydet fra anden Side, til at rejse en Strid mellem By og Land, noget af det, som jeg vilde betragte som den største Ulykke for vort lille Fæ-

dreland. Ere vore Partiforhold uheldige — det kan jo være, de ere det i Venstre, det ved jeg ikke, jeg synes de ere meget gode i Højre; er vor Bestyrelse ikke saa god, som den skulde være, kunne vi jo hælde den ud og sætte en ny ind, men jeg har ikke følt, at den er daarlig — saa mener jeg, at vi maa være enige om, at det, det gælder om, er, at alle gode Kræfter, som ville være med til at gøre Ret for alle og Uret for ingen, slutte sig sammen, saa de Reformere, der indføres, blive til Gavn baade for By og for Land. I det Haab og i den Overbevisning, at saaledes vare de Udtalelser mente, er det ogsaa min Overbevisning, at de Reformere, vi faa, helst i en nær Fremtid, maa vinde Anklang ikke alene hos ærede Landborepræsentanter, men at de kunne blive til Gavn for baade By og Land. Ud fra denne Betragtning hilser jeg med nogen Glæde en Udsættelse af de foreliggende Reformere, som jeg i og for sig ikke tror vilde være blevne af stor Betydning, hverken for By- eller Landbefolkningen, og derfor stemmer jeg for den af Flertallet foreslaaede Dagsorden.

Formanden: Forinden jeg giver Ordet til den næste Taler, finder jeg mig i Anledning af nogle Bemærkninger, der ere faldne i Debatten mellem det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) og det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), foranlediget til at gøre opmærksom paa, at der er indkommet en Lakune i Landstingstidenden Sp. 1462, Linie 9 f. n., i det omtalte Foredrag af det ærede Medlem for 7de Kreds. Der staar nu i Tidenden saaledes: „Det kan gerne være, at dette Mindretal stemmer sammen med os oftere end Højre, det skal jeg ikke nægte, men hver Gang der er nogen Lejlighed til at komme os til Livs, er det ærede Mindretal“ o. s. v. — Efter at Stenografernes Manuskript paa ny er revideret, viser det sig, at der er udfaldet nogle Ord, idet den ærede Taler nemlig har sagt: „Men hver Gang der er en eller anden vanskelig Situation, en eller anden Lejlighed til at komme os til Livs“ o. s. v. — Jeg finder mig foranlediget til at gøre opmærksom paa dette i Anledning af den Diskussion, der har fundet Sted om disse Ord.

Bojsen: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), yttrede, at det var mærkeligt, at vi fra vor Side, den Gruppe, jeg tilhører, ikke havde nogen Be-